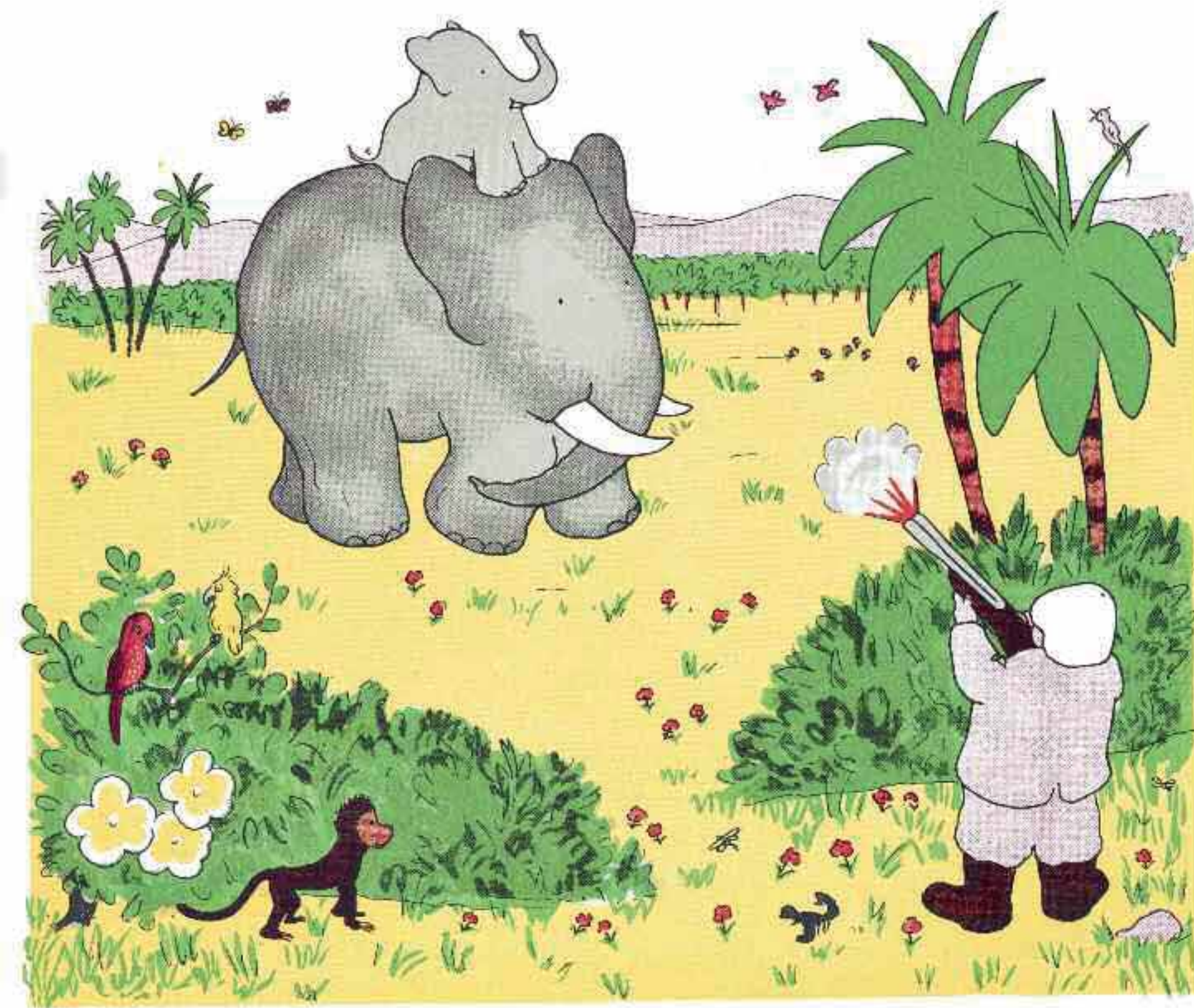
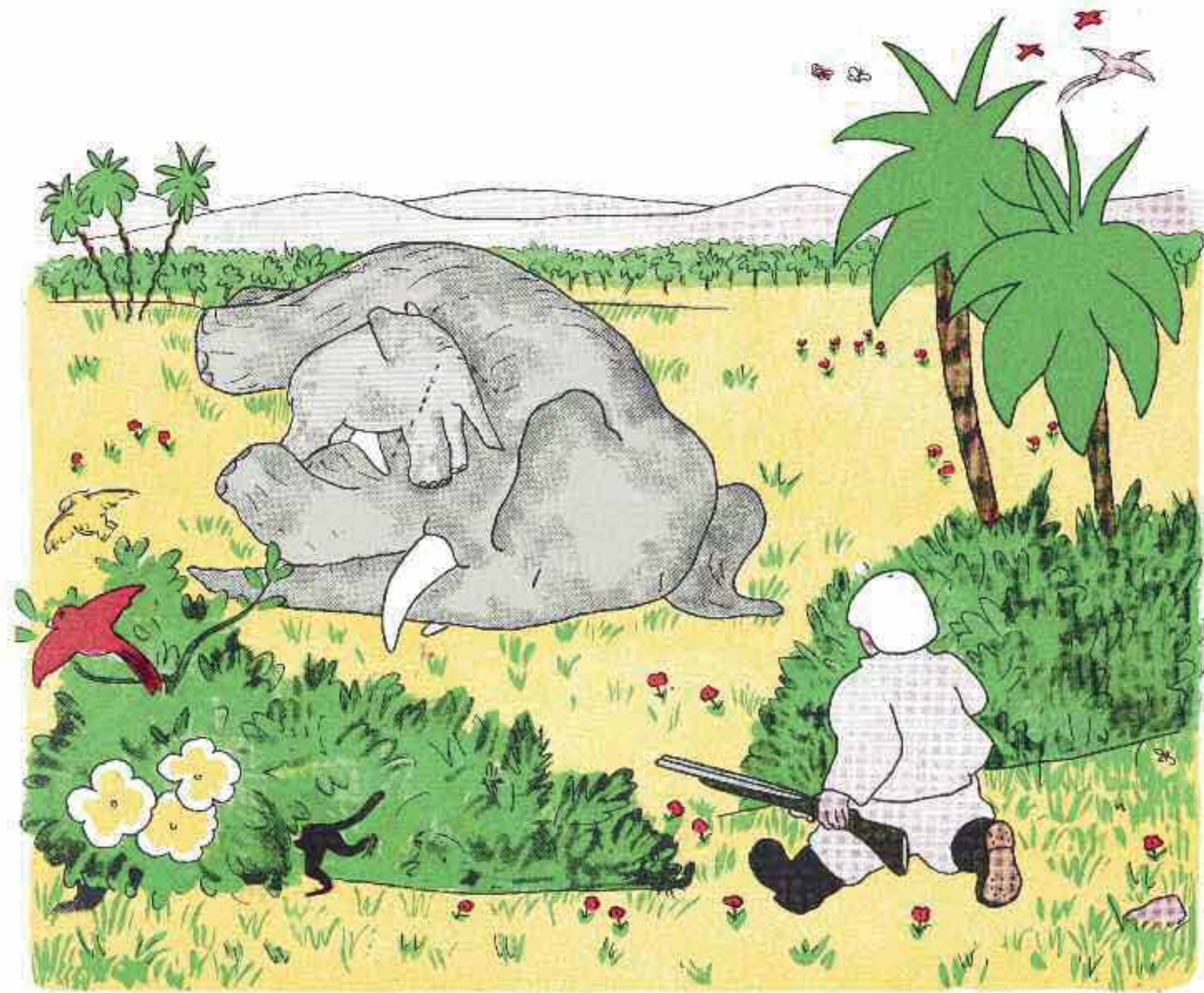

Babar is groot geworden. Hij speelt nu met de andere jonge olifantjes.

Iedereen vindt hem aardig. Het olifantje dat met een schelp in het zand graaft, dat is 'm.

Vrolijk op de rug van zijn moeder maakt Babar een wandeling door het bos. Maar achter een bosje zit een jager verborgen, die op ze schiet.

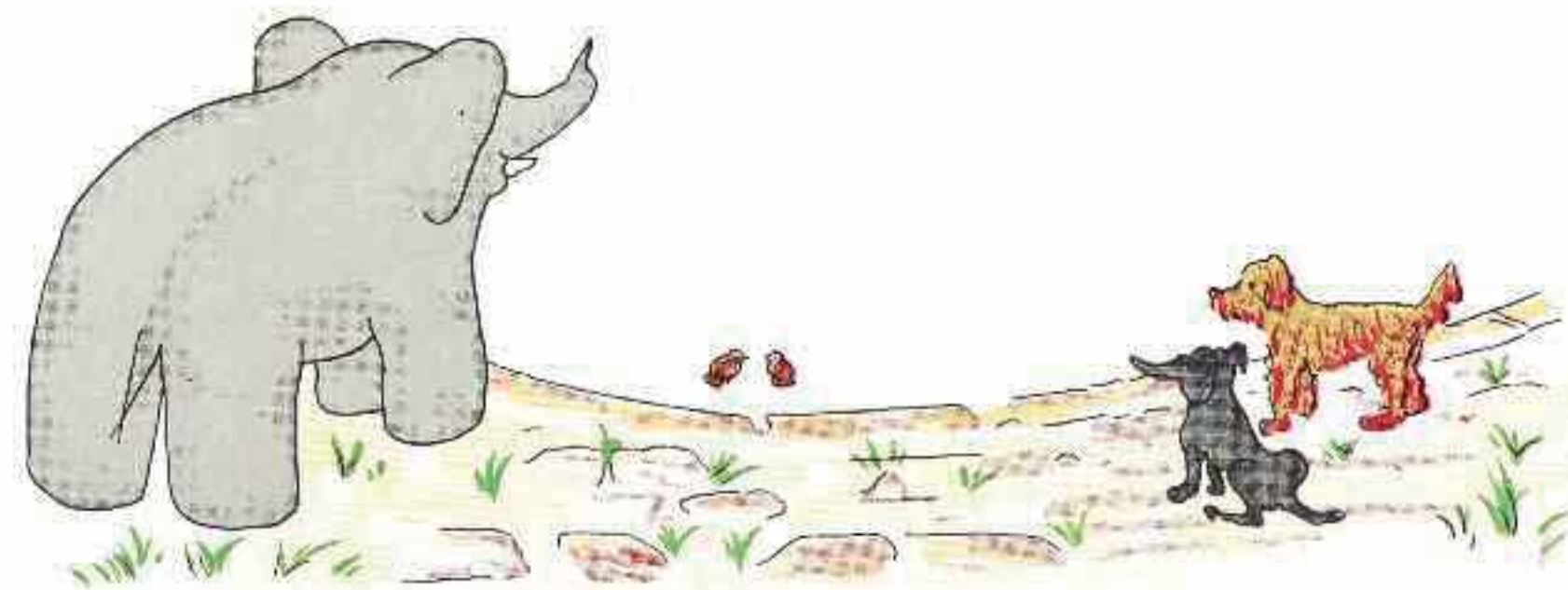
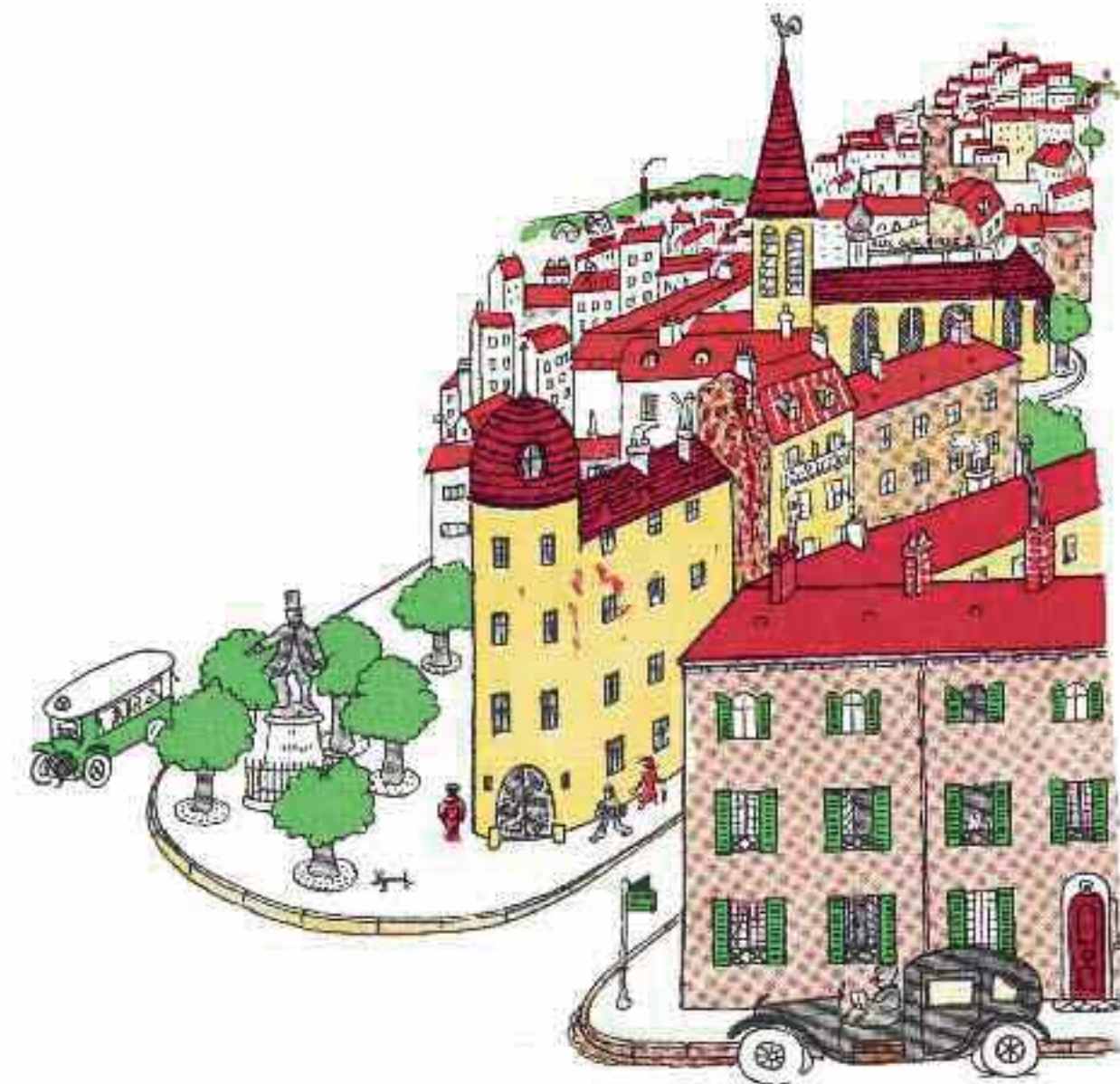
De jager heeft de moeder van Babar doodgeschoten. Het aapje verstopt zich, de vogels vliegen weg. Babar huult. Dan komt de jager aanhollen om arme Babar te vangen.

Babar vlucht, want hij is bang voor de jager. Een paar dagen later komt hij doodmoe aan bij een stad.

Babar kijkt zijn ogen uit. Zoveel huizen bij elkaar heeft hij nog nooit gezien.

Wat is alles hier anders! Wat een prachtige, brede straten! En dan die auto's en bussen!
Maar het meest bewondert Babar de twee meneren die hij op straat tegenkomt. Hij denkt: Die hebben nog eens mooie kleren aan. Zo'n pak zou ik ook wel willen hebben. Maar hoe kom ik daaraan?

Gelukkig ziet een rijke oude dame hem. Ze houdt erg van kleine olifantjes en ze snapt meteen dat hij graag een mooi pak wil. Omdat ze iemand graag een plezier doet, geeft ze hem haar portemonnee.
'Dank u wel, mevrouw,' zegt Babar.

